

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου τής Παιδείας ως τό κατ' ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παραχρῆμα εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ως ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20 Διὰ τῶν Πρακτόρων Ἐσωτερ. λ. 10, Ἐξωτερ. λ. 16 Φύλλα προσηγορευμένα ἑτῶν Α' καὶ Β' περιόδου πρῶτονται ἑκαστὸν λεπ. 25
Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ		
Ἐτησία 80. 8.—	Ἐτησία 100. 10.—	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὅδὸς Ἐδριανίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλικόν
Ἐξαμηνίος 4,50	Ἐξαμηνίος 5,50		
Τριμηνίος 2,50	Τριμηνίος 3,—		
Διὰ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.			
Περίοδος Β' — Τόμος 23ος		Ἐν Ἀθήναις, 12 Δεκεμβρίου 1916	Ἔτος 35ον. — Ἀριθ. 2

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΔΑΙΝΥ

ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. (Συνέχεια)

Ἀμέσως οἱ ἄνθρωποι μαζεύθησαν στὴ διπλανή θυρίδα κ' ἡ πληρωμὴ ἐξοκολούθησαν ἀπὸ ἐκεῖ τακτικά. Ἡ πολὺ-πλοκή μηχανή, ποὺ σταματήσῃ μιὰ στιγμή, ἄρχισε πάλι νὰ ἐργάζεται κανονικώτατα. Κανείς δὲν ὑποκλιθεῖσθαι, ὅτι καὶ πολὺ σοβαρὸ εἶχε συμβῆ στὴν Πιστωτικὴ Τράπεζα.

Καὶ ὅμως, τὸ Κατάστημα ἦταν ἀναστατωμένο, Ἀπὸ πάνω ὡς κάτω, ἀπὸ τὰ ὑπόγεια, ὅπου κοιμοῦνται τὸ χαλιό-βδινα θησαυροφυλάκια, ὡς τὸ τελευταῖο πάτωμα, ἐκεῖ ψηλά, ὅπου ἐργάζονται οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἀλληλογραφίας, — μὲ ἀπίστευτὴ ταχύτητα, ἡ εἰδησις εἶχε διδοθῆ:

— Ἐκλεψάν ἓνα ἑκατομμύριον ἀπὸ τὸ γυσιὸ τοῦ Σομῶ!

Ἡ κλοπὴ αὐτή, ἡ μοναδική εἰς τὸ εἶδος τῆς, ἡ πρωτόκρουστη, εἶχε γίνῃ ἐκεῖ μὲρα μεσημέρι, μπροστὰ σὲ ὅλους, ἐνὸς

ἡ Τράπεζα λειτουργοῦσε, μὲς' ἐστὶ μάτια κλητῶν, ἐπιθεωρητῶν, ὑπαλλήλων, πελατῶν, μὲ τέτοια τόλμη, μὲ τέτοια δεξιότητα, ποὺ ὄλοι αὐτοὶ ἐμειναν κατάπληκτοι.

Ὁ λιπόθυμος ταμίας μετεφέρθη ἀμέσως στὸ γραφεῖο τοῦ Διευθυντοῦ. Καὶ τὰρ κάθηται σὲ μιὰ πολυθρόνα, μὲ τὰ ἴδια ἀπλανῆ μάτια, ἐντελῶς ἀδιάφορος πρὸς τὰς περιποιήσεις ἐνὸς γιατροῦ, ποὺ τὸν ἐβόναζαν βιαστικά.

Ὁ Ἑρρίκος, ποὺ ἔλαθε τὴν ἄδεια νάκολουθῆσθαι τὸν πατέρα του, εἶνε γονατιστὸς κοντὰ στὴν πολυθρόνα καὶ κατατρομαγμένος ἀπὸ τὴν ἐξορκιστικὴ καὶ ἀνεξήγητὴ αὐτῆ ἀδιαθεσίᾳ.

Ἡ ἀγωνία του μεγαλώνει ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴ φήμη τῆς μεγάλης κλοπῆς, ποὺ εἶχε εἰδησιῶσθαι ὡς ταῦτά του, καὶ ἀπὸ τὰ σοβαρὰ πρόσωπα τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης, ποὺ στέκονται ἐκεῖ ἑλόγυρα καὶ περιμένουν νὰ συνέλθῃ ὁ Σομῶ.

— Θέ μου, τί συμβαίνει λοιπόν; ρωτῶ μιὰ στιγμή μὲ τρέμουσα φωνὴ ὁ μικρός.

Κανείς δὲν τοῦ δίνει ἀπάντησι...

Ἄλλὰ νά, ὁ Σομῶ συνέρχεται. Ἐνας σπασμὸς στὸ πρόσωπο τοῦ δυστυχισμένου ταμίᾳ μαρτυρεῖ, ὅτι ἀντιλαμβάνεται τώρα τὴν τρομερὴν του θέσι.

— Μπαμπᾶ! . . . Μπαμπᾶ! . . . μὲ γνωρίζεις; τοῦ φωνάζει μὲ κλάματα ὁ Ἑρρίκος.

Ὁ ταμίας θέλει, ἀγωνίζεται νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ ὁ Διευθυντὸς ὡς ἄλλοτε μὲ μιὰ ματιὰ μὲ τὸν γιατρό κ' ἐπεμβαίνει.

— Πάρτε ἀπὸ δῶ αὐτὸ τὸ παιδί, διατάσσει, καὶ περᾶστε το στὴ διπλανή σάλα.

Καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Ἑρρίκο, προσθέτει:

«Μά, κύριε Διευθυντά, τί συμβαίνει λοιπόν; . . .» (Σελ. 13 στ. γ.)

— Θὰ σὲ γυρίσωμε, παιδί μου, στὸν πατέρα σου σὲ λίγο. Μὴν ἀνησυχεῖς. Τώρα πρέπει νάναρθῆς.

— Μά, κύριε Διευθυντά, τί συμβαίνει λοιπόν; ρωτῶ ὁ Ἑρρίκος.

— Τίποτα δυσάρεστο, ἐλπίζω, ἀποκρίνεται ὁ Διευθυντὸς μὲ νεῦμα καθησυχαστικό. Σὲ λίγα λεπτά θὰ εἶσαι ἐντελῶς ἡσυχος. Πήγαινε τώρα!

Ὁ Ἑρρίκος ὑπεχρεώθη διὰ τῆς θίας νὰ περάσῃ στὴ διπλανή αἴθουσα, ὅπου ἔμεινε πεσμένος εἰς ἓνα καναπέ. Τρελὸς ἀπὸ ἀγωνία, τοῦ κάκου προσπαθοῦσε νάκοῦσῃ τί ἔλεγαν στὸ γραφεῖο, ἀπὸ τὴν πόρτα ποὺ εἶχε μείνῃ μισανοικιστή.

Δυὸ ὑπάλληλοι, ποὺ εἶχαν μείνῃ μαζὶ του, τὸν ἐκύτταζαν μ' ἓνα οἶκτο, ποὺ καὶ αὐτὸς ἐμεγάλωνε πρὸς πολὺ τὴν ἀγωνία του.

Ἐν τούτῳ, στὸ γραφεῖο τοῦ Διευθυντοῦ, ἡ ἀνάκρισις τοῦ ταμίᾳ ἐξακολουθοῦσε.

— Σομῶ, τοῦ ἔλεγε ὁ προϊστάμενός του μὲ σοβαρότητα, ἀλλὰ καὶ μὲ γλυ-

«Καὶ τώρα κάθηται σὲ μιὰ πολυθρόνα, ἐντελῶς ἀδιάφορος πρὸς τὰς περιποιήσεις...» (Σελ. 13 στ. 6.)

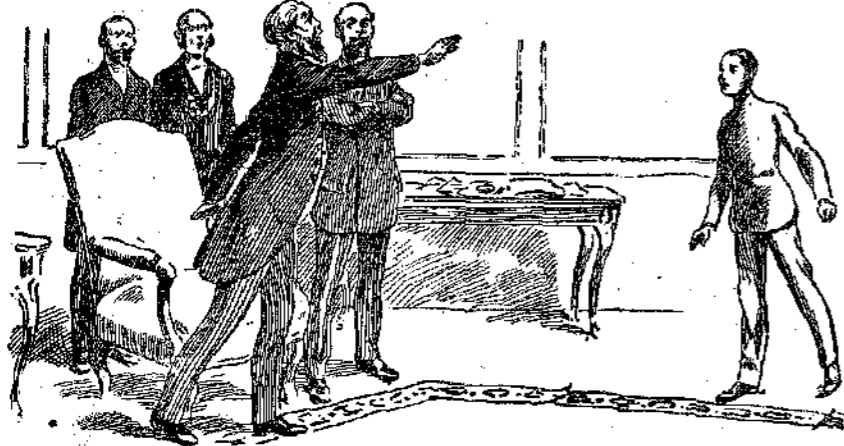
κότητα. "Ηλθε ή ώρα να μας εξηγήσης τη διαγωγή σου." Έλα, πές μας όλη την αλήθεια... πώς συνέβη να εξαφανισθής από τα κουτιά σου το τεράστιον ποσόν ενός εκατομμυρίου, που σου είχαν εμπιστευθή για της πληρωμής;

"Αντι ναποκριθής ε αυτή την ερώτησι, ο ταμίας έκλιταζε με μίση ήλι-

"Ακούε, Έρρίκε;... Πιστεύε με τουλάχιστον εσύ, αφού αυτοί δεν θέλουν να με πιστεύουν... Δεν έκλεψα τίποτα! * *

Οι κλητήρες έτοιμάζοντο να θγάλουν τον μικρόν διά της βίας, αλλά ο διευθυντής τους εμπόδισε.

— Αρίστη τον εδω, τους είπε, δεν

«Όχι! δεν έκλεψα τίποτα! Ακούε, Έρρίκε;» (Σελ. 14 στ. 6.)

θίου εκείνους που τον τριγύριζαν, και άρχισε να κλαίη.

Τα κλάματα αυτά ο διευθυντής τα παρεξήγησε. Ένόμισε, ότι ο ταμίας, συντετριμμένος, ώμολογούσε το έγκλημά του. Και τού είπε άκρυή πιδ μαλακά:

— Έλα, Σομώ, πές μας όλη την αλήθεια και μες θα λάβουμε ύπ' όψει τα δεκαπέντε χρόνια, που ύπηρετήσες πιστά αυτό το κατάστημα, χωρίς να δώτης ποτέ την παραμικρή άγερμή παροχόνου. Και πρώτα-πρώτα, πές μας τί έκαμες τα χρήματα που ύπεξήρεσες; Άρκει τώρα να τα επιστρέψης, και σου ύποσχομαι να σου συγχωρήσω τη στιγμή αυτή παραφροσύνη.

Αλλά τα παρκαία αυτά λόγια, άντι να συγκινήσουν τον Σομώ, όπως έπερίμεναν οί παριστάμενοι, τον έκαμαν μανιώδη από θυμό.

Έπετάχθη έρθιος, έκτύπησε με τον γρόνθο του το στρογγυλό τραπέζι που εύρισκετο κοντά του κ' έφώνηξε σαν τρελός:

— Μα σάς όρκίζομαι Ισως όρκίζομαι! Δεν είμ' εγώ! δεν είμ' εγώ ο κλέπτης! Αδιάθετσα, άρρώστησα μια στιγμή, αλλά δεν έκλεψα τίποτα, τίποτα, τίποτα!

Έπειδή έφώνηζε πολύ, τα λόγια του τάνουσε κι' ο Έρρίκος, που έπερίμενε πάντα στη δίπλανη αίθουσα. "Ωρμησε τότε άκράτητος, έσπρωξε τους ύπαλλήλους που έδοκίμασαν να τον ύποδείσουν, έδιαπλάτωσε την πόρτα και μπήκε στο γραφείο του διευθυντού.

Μέλις είδε το παιδί του, ο Σομώ έφώνηξε άκρυή πιδ δυνατά:

— Όχι! δεν έκλεψα τίποτα!...

είνε περιττός. Η πικρασία του μπορεί να επαναφέρει τον δυστυχισμένο του πατέρα στον ίδιο δρόμο.

Και άποτεινόμενος στον Σομώ, που είχε ξαναπέσει έξηνητημένος στο καθισμά του και χροατούτε στο χέρι του το χέρι του Έρρίκου, ο διευθυντής εξήκολούθησε:

— Έλα, παιδί μου Σομώ, έννοεις πολύ καλά, ότι δεν μπορούμε να πιστεύσουμε ότι είσαι άθώος, ότι ίσχυρισμοί σου είναι άπίθανοι άνόητοι, τρελοί. Μην έπιμένης περισσότερο αυτό τον στραβό κι' επικίνδυνον δρόμο, προς το συμφέρον αυτή του παιδιού σου, άλλ' άποκρίσου καλλίτερα στας έρωτήσεις μου.

— Μα κ' εγώ αυτό θέλω, κύριε διευθυντά! έφώνηξε ο δυστυχής με φωνή πνιγμένη από συγκίνηση.

— Ώρα! έξηκολούθησε ο προϊστάμενος τότε λοιπόν να μας πής άμέσως, που έκουβάλησες τα χρήματα, τη λίγη ώρα που έκλειψες από το ταμείο σου. Εί-

γες ένα εκατομμύριο διακόσιες σαράντα δύο χιλιάδες φράγκα. Τόσα δεν σου παρέδωσε ο προκατόχός σου το μεσημέρι που έπρόκειτο να εξακολουθήσης εσύ της πληρωμής; Έ, ο έπιθεωρητής που ήλθε να εξελέξη κατόπιν, δεν βρήκε τίποτε στο ταμείο.

Ο Έρρίκος ήταν κρεμασμένος με άγωνία από το στίμα του πατέρα του. Έπερίμενε την άπάντησί του, βέβαιος βεβαιότητας, ότι ή άπάντησις αυτή θα ήταν τέτοια, που θα διέλυε άμέσως όλη την πλάνη, έλη την παρεξήγησι.

Αλλά, όπως κι' όλοι οί παρευρισκόμενοι, άπογοητεύθηκε φοβερά, όταν άκουσε τον Σομώ να λέγη:

— Κύριε... δεν μπορώ παρά να επαναλάβω όσα σας είπα... Δεν έννοώ τίποτα, δεν ξέρω πώς συνέβη αυτό το πράγμα. Αδιάθετσα έξαφνα, άρρηστα λίγο να γυρίσω στη θέση μου, και όταν έγύρισσα, βρήκα τα κουτιά μου άδεια.

Ο διευθυντής, ο προσωπάρχης και όλοι οί άνωτέροι ύπάλληλοι της Τραπεζής έκυτάχθησαν άπελπισμένοι από τη γελσία αυτή άπολογία. Έπιτέλους ο προσωπάρχης έσήκωσε τους ώμους του και με τον πιδ ζωηρό, θυμωμένο, είπε:

— Μα τ' είν' αυτά!... Σεχνάτε λοιπόν, ότι με την πρόφασι αυτής της άδιαιτησίας που μας κοπανάτε, ζητήσατε να-

φίσετε τη θέση σας, ότι άπουσιάζατε είκοσι σχεδόν λεπτά της ώρας, και ότι στο γυρισμό σας τα χρήματα είχαν αναληφθή;

— Δεν είναι αλήθεια! έφώνηξε ο Σομώ, δεν είναι αλήθεια! Εγώ δεν έζήσα να κούσιάζω!

— Να έλθη ο έπιθεωρητής Φρανσής, διέταξε ο διευθυντής.

Ο ύπάλληλος αυτός παρουσιάσθη άμέσως κι' έβεβαίωσε εκείνο που είχε πής ο διευθυντής: Ναι, ο Σομώ, με την πρόφασι πώς είνε άρρωστος, έ-

ζήτησε μια στιγμή να εξέλθη. Τότε αυτός, ο Φρανσής, σύμφωνα με τον κανονισμό, έμεινε να φυλάξη το ταμείο. Ο Σομώ άπουσιάζε ως είκοσι λεπτά και ε αυτό το διάστημα, έβεβαίωσε ο Φρανσής, — κανείς δεν μπήκε μέσα.

Ο προσωπάρχης κατέβασε το κεφάλι

«Ο μπαμπάς δεν είναι κλέφτης.»

του και άπρόσπεθηκε λίγο, ρώτησε:

— Κύριε Φρανσής, την ώρα που έφυγε ο Σομώ, είδατε άνύπηρχαν τα χρήματα στα κουτιά;

— Όχι, κύριε προϊστάμενε, άπεκρίθηκε ο έπιθεωρητής, λίγο σατισμένος, δεν έκέρθηκα, έκείνη τη στιγμή, να εξελέξω το ταμείο. Περιορίσθηκα άπλως να το φυλάξω ότην ώρα έκλειψε ο ταμίας, ήξευρα άλλως, ότι δεν θάργυυσε να έπιστρέψη.

— Έκάματε πολύ άσχημα! ύπέλαβε ξηρά ο διευθυντής, και θα θεωρηθήτε και σεις ύπεύθυνοι, άν χρειασθή να παρέμνη ε αυτή την ύπόθεσι ή δικαιοσύνη. Αλλά έλπίζω να μη φθάσωμε ως εκεί! δεν είναι έτσι, Σομώ; δεν θα μας πής εσύ τί έγειναν αυτά τα χρήματα, που έχάθησαν... προσωρινώς;

— Δεν ξέρω, έψιθύρισε ο δυστυχής ταμίας, δεν ξέρω... Δεν έφυγα εγώ από το ταμείο μου. Το μόνο που μπορώ να βεβαιώσω, είναι ότι δεν έκλειψα καθόλου.

(Έπεται συνέχεια)

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΓΙΑ ΠΟΣΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΕΧΑΡΗΚΑ

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΜΟΥ,
ΑΥΤΙ πολύ εύχαριστο μου άνήγγειλε σήμερα ή Διάπλασις. Ότι τα ξεπαθώμα φέτος άρχισε λαμπρά. Κ' επειδή ή καλή ήμερα δείχνει από το πρωί, μπορούμε να έλπίζωμε ότι θα θρη άμβε ύση.

Οί πράκτορες μάλιστα αξιάνουν και πληθύνονται. Κ' εκεί που ως τώρα διέθεταν καμμιά παντακουσαριά φύλλα την έβδομάδα, — αυτό το είδατε και από τ' Αποτελέσματα του Διαγωνισμού, — από το πρώτο φύλλο του νέου μας χρόνου έχουν ζητήσει επάνω από έπτακόσια.

Η αύξησις είναι σημαντική και άν εξακολουθήση έτσι, οί άγορασταί της Διαπλάσεως φέτος θα διαπλασισαθούν ώρισμένως. Ίσως μάλιστα θα ύπερβούν και το διπλάσιον. Έκτός, έννοείται, εκείνων που άγοράζουν το φύλλο άπ' εύθείας από το πρακτορείο των έξημεριδών. Και εκτός των συνδρομητών, που αποτελούν το «κρίον σάμα» του διαπλασιακού στρατού και που κι' αυτοί αξιάνουν καθέμερα. Δεν είν' εύχαριστο αυτό; ύψ' έλας τας έπόψεις εύχαριστο; Πιστεύω ότι συμφωνείτε όλοι.

Και πρώτα—πρώτα είναι δίκαιο. Διέτι ή Διάπλασις έλοένα γίνεται καλλίτερη. Φέτος μάλιστα, με την κατάργησι των Νέων και Περιέργων, που έπιαναν τόπο χωρίς μεγάλη ώφέλεια με τον περιορισμό της Ψελίδος Συνεργασίας, — που και γι' αυτή, όπως ήταν ως τώρα, μπορούμε να πούμε το ίδιο, και μη προς κομποσημασί των... ένδιαφερομένων — με την έκλογή του πρώτου μυθιστορημάτος, που είναι πράγματι έξοχο με τη συνέχισι της «Καστελλίας», που δεν πηγαίνει παρακάτω, και μ' όλη αυτή την εύχρηρία που θα έπιτρέψη την δημοσίευσιν τώτων ώφραϊων πραγμάτων, — ή Διαπλάσις πραγματοποιεί μια βελτίωσι σημαντική. Το φυλλάδιον έμεινε πάλι με δυτο σελίδες, άλλ' αυτά οι καινοτομίες το κάμνουν σα δωδεκασέλιδο. Είναι δίκαιο λοιπόν ναδξήση πολύ, να διπλασιασθή ή κυκλοφορία ενός περιοδικού, που κάνει ό,τι μπορεί για να εύχαριστή το κοινόν του.

Έπειτα είναι συμφέρον. Συμφέρον για όλους σας. Διέτι ή Διάπλασις, όταν ιδή ότι οί φίλοι της την ύποστηρίζουν τόσο θερμώς, δεν θα σταματήση βέβαια ως εδω' άλλα θα καλλιερέωση άκμήη περισσότερο. Και πρώτα-πρώτα θα ξαναρχίση τα δωδεκασέλιδα φυλλάδια, μια φορά το μήνα, όπως τα είχε και πριν από τους πολέμους. Φθάνει να προσταθούν τίσσι συνδρομηταί και άγορασταί, ώστε να της σκεπάζουν τα έξοδα και της μεγάλης ζημίας που είχε τα δυο τελευταία χρόνια. Διέτι ή Διάπλασις δεν επιδιώκει κέρδη. Ό,τι της περισσεύει, το διαθέτει άμέσως για μια αύξησι, γι' μια βελτίωσι. Και άκού με ζημία της κήνη τόσα, φαντασθήτε τι θάκανε με κέρδος. Σας συμφέρει λοιπόν να ξεσπαθώνετε. Όσο μεγαλύτερος ο ζήλος σας, τόσο μεγαλύτερη κ' ή ήθική σας ώφέλεια κ' εύχαριστήσις.

Αλλά το σημαντικώτερον κέρδος από το έρετεινόν ζωήρευμα τοξ ξεσπαθώματος, ξεύρετε ποιο είναι; Η σωτηρία των παιδιών που στρατολογείτε, ή άπυλτρωσις των από τα βλαβερά περιουσιακά και διδλία που, διά να μη γνωρίζουν Διαπλάσι, έδιδάξαν ως τώρα και κατεστρέφαντο. Δεν θέλω να πιδ τίποτε κακό για τα περιοδικά μας. Άπειαντίας, μερικά άπ' αυτά τα βρισκω εύμορρα, τερπνά και πολύ κατάλληλα για τον προορισμό τους. Αλλά δεν είναι για παιδιά, να! δεν είναι για την πολύ τρυφερή ήλικία. Είναι για πιδ μεγάλους, είναι για εκείνους που έτελειώσαν πια την άνατροφή τους. Βλέπω έξαφνα ένα καινούργιο, γεμάτο άσπινες εικόνες. Δεν ξέρω πώς να το κρύψω, στο σκίτι, για να μη το βρούν τα παιδιά. Και έμως σε πόσα παιδικά χέρια δεν το είδα!

Όπως βλέπω και τόσα άλλα άνατάλι-

ληλα όλωσδιόλου, βλαβερά, φυλλάδια με ιστορίες ληστών και με διηγήματα, που και οί μεγάλοι είναι ζήτημα άν μπορούν να τα διαβάσουν χωρίς ζημία. Και να τα ρορδούν, να τα καταβροχθίζουν μαθηταί και μαθήτριαι του Δημοτικού Σχολείου! Α, τα δυστυχισμένα παιδιά!... Αλλά τί μεγάλο καλό, τί άνυπολόγητο εύεργέτημα τους κάνει εκείνος, που τα γνωρίζει με την Διάπλασι!... Τι άποκάλυψις γι' αυτά και τί σωτηρία το περιοδικόν αυτό, που ενδι είναι τερπνώτερον από κάθε άλλο, είναι συγχρόνως κ' ώφέλιμο όσο κανένα, διέτι γράφεται έπί τ' ηδεις για την πιδ τρυφερή νεολαία.

Για όλους αυτούς τους λόγους, ή είδησις που μου έδωσε πιδ όλίγου ή Διάπλασις μ' έχαρσοποίησε πολύ, και σας την έγραφα για να χρηήτε και σεις που τόσο την αγαπάτε, και να εξακολουθήσετε μ' άκρυή μεγαλήτερον ζήλο το σωτήριο για την έλληνική νεολαία ξεσπαθώμα σας.

Σας άσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΤΟ ΤΙ ΕΧΩ

Έχω δυο φωτερά, καθάρια μάτια, Όπου γυρνούν γοργά σε κάθε μέρος. Λουλούδια αυτά θεωρούν, δένδρα και θάμνους (θάμνους)

Ός και τον άψηλό, γαλάζιον ουρανόν. Μου τ'άβαλε ο καλός Θεός να βλέπω Κι' όσα θωροί μ' αυτά, δικά του είν' όλα! Δυο φώτωσαν αυτά στην κεφαλή μου, Για να εμπορώ νακούω κάθε πράγμα! Κι' όταν ή άγαπητή μητέρα λέγη «Παιδί, το λόγο μου άκου, αυτό μη κώμησι, μη!»

Κι' όταν Έθής εδω' κράξη ο πατέρας «Και σάγαπό πολύ, καλό παιδί μου!»

Έχω ένα στόμα, και το στόμα που έχω. Να το μεταχειρίζομαι γνωρίζω, Και να φωνή για τόσα και να εκφράζω Κάθε μου στοχασμό μ' αυτό και να γελώ. Να τραγουδώ, να δέχομαι, να λατρεύω Την Πλάστη μου, που είναι στα οδράνια.

Έδωθ' έχω ένα χέρι, εκείθ' έν άλλο. — Δεξι και άριστερό τα δυομάζω, — Με δάκτυλα, από πέντε στο καθένα. Μόνο να κρίζουν τόση' εγώ ποθώ. Άλλ' όταν άνθροσθώ και μάθω κάτι, Τότε' εύχαριστως θα δουλεύουν όλα.

Έχω δυο πόδια που κρατούνται όλόρθια Και πάνε στον πατέρα ή την μητέρα. Κι' άν δεν τα καταφέρνω, όσο ποθούσα, Στο τρέξιμο ή το πήδημα από τόσα, Δεν βλάπτει ήμα όμοιο μεγαλώσων, Με διπλή γρηγοράδα θα πηγαίνων.

Έχω καρδιά, εδω, μέσα στο στήθος, Μικροίλα, μ' κτυπά χαρά γεμάτη. Μ' αυτή αγαπο το πατέρα και μητέρα! Και ξεύρετε από ποιόν την έχω εγώ; Νά, ο Θεός μου τάχη δόση όλα! Καρδιά, μ' άγάπη, και ζωή άκόμα!

[Κατά το γερμανικόν του Γουλιέλμου Χέυ, μεταφρασις; Νίκου Κορβίνου, διασκευασθίσα διά την «Διάπλασι» εκ της «Κερκυραϊκής» Λυθολογίας.]

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ ΑΣΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. (Συνέχεια)

Τὸ διάστημα τοῦτο θὰ προητοίμαζε καὶ τὴν ἀγγλικὴν δικαιοσύνην, ὥστε νὰ πιστεῦσιν κατόπιν εὐκολώτερα, ὅτι ὑπέπεσον εἰς λάθος καὶ κατεδίκασαν ἄλλον ἀντ' ἄλλου.

Πραγματικῶς, ἡ ἀδεία ἐδόθη εἰς τὸν μαρκήσιον Δερινύ, ὁ ὁποῖος μετέβη εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ Δροῦλι-Λαίν καὶ ὠμίλησε μὲ τὸν ὄν του περὶ τῆς προτάσεως, τὴν ὁποίαν τῷ εἶχε κάμῃ.

— Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσω τὴν ὑπόσχεσιν ποῦ σὰς ἔδωσα, ἐντὸς δύο ἡρῶν μετὰ τὴν ἀκελευθέρωσίν μου, τὸν ἐβεβαίωσεν ὁ «Ρ». Ἄλλως, τὸ συμφέρον μοῦ ἐπιβάλλει νὰ τὸ κάμω, διότι δὲν εἶμαι τόσον ἀνόητος νὰ ὑποθέσω, ὅτι σεῖς καὶ οἱ φίλοι σας, θὰ μὲ ἀφίσσετε νὰ δραπετεύω, πρὶν νὰ σὰς ἐκανοποιήσω τελείως.

— Ὅχι βέβαια! ἡ ἀπόπειρά σου νὰ δραπετεύσῃς χωρὶς νὰ ἐκτελέσῃς πρῶ-

μου. Δὲν θὰ σὰς λείψῃ οὔτε μία ἐπιστολή. — Εὐχαριστῶ, εἶπε χωρὶς νὰ θέλῃ ὁ κ. Δερινύ. Θὰ μὲ ξαναἰδῆς μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας. Θὰ μὲ συνοδεύῃ κ' ἓνας φίλος. Θὰ σοῦ ποῦμε τότε τί πρέπει νὰ κάμῃς καὶ... τὴν ἴδια ἡμέρα, θὰ εἶσαι ἐλεύθερος.

Ὁ «Ρ» δὲν ἀπεκρίθη, διότι τὰ βήματα τοῦ δεσμοφύλακος, ποῦ περιεφέρετο ἀπέξω, ἐπλησίασαν ἐκείνην τὴν στιγμήν, τὰ μάτια ὅμως τοῦ νεοῦ κατὰ δίκου ἐλαμψαν κατὰ τρόπον ἐκφραστικόν, καὶ ἔνευσε μὲ τὸ κεφάλι ὡς νὰ ἤθελε νὰ εἶπῃ: «Σύμφωνοι!»

Σκεπτικὸς, ὁ μαρκήσιος Δερινύ ἐξήλθεν ἀπὸ τὸ καλλίον τοῦ υἱοῦ του.

— Λοιπόν, τὸν ἠρώτησεν ὁ διευθυντὴς τῆς φυλακῆς, δὲν εἶχατε κάμῃ λάθος ὁ φυλακισμένος αὐτὸς δὲν εἶνε πρᾶγματι ὁ λεγόμενος Ροδόλφος κ' ἐπιλεγόμενος «Ρ»;

— Δὲν εἶμαι καὶ τόσον βέβαιος, ἀπεκρίθη ὁ μαρκήσιος, κοκκινίζων διὰ τὸ ψεῦδος τοῦ ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ βεβαιωθῶ, εἶνε νὰ ὑποβάλω τὸν ἄλλον,

εἶνε πρᾶγματι αὐτός, ὁ ντέτεκτιβ Ζιλλάρ. — Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπιθύρεισε σκεπτικὸς ὁ διευθυντὴς, ὁ ἀκυρωθῆν ἢ ἀπέφασκε, ποῦ τὸν κατεδίκασε καὶ θὰ συλληφθῆ ὁ σωσίας του.

Κ' ἐδῶ ὁ μαρκήσιος ἀπεχαιρέτησε τὸν διευθυντήν.

Ἦτο κάπως φοβισμένος διὰ τὰ ψέματα ποῦ ἠναγκάσθη νὰ μεταχειρισθῆ, διὰ νὰ καίξῃ κατὰ τὴν πρώτην πρᾶξιν τῆς εὐφυοῦς κωμωδίας, τὴν ὁποίαν εἶχει ἐπινοήσῃ ὁ Μωρίς Ζιλλάρ.

Διὰ τοῦτο, ὅταν ὁ νεοὸς ντέτεκτιβ, ὁ ὁποῖος ἐπερίμενεν ἀνευνομένως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπισκέψεώς του ἐκείνης, εἰσηλθὼν εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ τὸν ἠρώτησεν ἔαν τὰ πράγματα ἐπὶ γαίανον καλά κ' ἔαν ἐπίστευεν, ὅτι ὁ «Ρ» θὰ ἐξετέλει τὴν ὑπόσχεσίν του, ὁ μαρκήσιος τῷ ἀπεκρίθη μολὶς διὰ μονοσυλλάβων καὶ μ' ἓνα ἄσος τόσον περιφροδόν, ὥστε ὁ Μωρίς Ζιλλάρ ἀπεγοητεύθη.

Ἄλλ' ἔξαφνα, ἀποτόμως, ὁ κ. Δερινύ τῷ εἶπε.

— Μεθαῦριο θὰ πάμε... Εἶσαι ἀκόμη

τα τὰς ὑποσχέσεις σου, δὲν θὰ εἶχεν ἄλλο ἀποτέλεσμα, παρὰ νὰ ξαναπαρθῆς ἀμέσως καὶ νὰ φυλακισθῆς. χωρὶς καμμίαν ἐλπίδα αὐτῆ τῆ φορᾶ. Σκέψου καλά, Ροδόλφε, — ἐξηκολούθησεν ὁ μαρκήσιος μὲ ὑποτρέμουσαν φωνήν, — εἶνε τὸ ἐσχατὸν μέσον ποῦ σοῦ μένει, διὰ... νὰ ἀποφύγῃς τὴν τιμωρίαν ποῦ σοῦ ἀξίζει.

— Ἐχετε λοιπὸν κανένα σχέδιον; ἠρώτησεν ὁ «Ρ» μὲ χαρὰν, βλέπων ἀπὸ τὴν ἀνοικτὰς τὰς θύρας τῆς φυλακῆς του.

— Ναί, ἔχω ἓνα σχέδιον, ποῦ δὲν εἶνε δύσκολο νὰ ἐκτελεσθῆ, ἀπεκρίθη στεναζών ὁ μαρκήσιος.

— Κ' ἐγὼ λοιπόν, ὑπέλαβεν ὁ φυλακισμένος, τοῦ ὁποῖου ὁ τόνος ἐμπαυροῦσε κάποιαν εὐλιχρίνειαν, δὲν ἔχω παρὰ νὰ σὰς ἐπιναλάθω ὅτι σὰς εἶπα. Ἐκαμα πολλὰ στὴ ζωῆ μου, ἀλλ' αὐτῆ τῆ φορᾶ εἶμαι εὐλιχρινῆς.

— Καλά. Ἐχεις νὰ προσθέσῃς τίποτε ἄλλο; ἠρώτησεν ὁ μαρκήσιος, ἔτοιμος νὰ πέλθῃ.

— Ὅχι. Θὰ κρατήσω τὴν ὑπόσχεσί

τὸν νέον ποῦ ἔχω μαζὶ μου, εἰς μερικὰς δοκιμασίας, αἱ ὁποῖαι θὰ τὸν κάμουν νὰ προδοθῆ, ἔαν δὲν εἶνε ὁ ἀληθινὸς Μωρίς Ζιλλάρ. Ὅσον διὰ τὸν φυλακισμένον, ἰσχυρίζεται ὅτι ἔχεινε ὄμμα φοβερὰς παρεξηγήσεως καὶ ἐπιμένει ὅτι εἶνε ὁ νέος ντέτεκτιβ, ὁ ἴδιος.

— Περιέργων! ἐπιθύρεισεν ὁ διευθυντὴς.

— Θὰ ἐπανέλθω ἐντὸς ὀλίγου, ἐξηκολούθησεν ὁ Μαρκήσιος, ἔαν μοῦ ἐπιτρέπετε, μαζὶ μ' ἓνα σέλιον μου, ποῦ γνωρίζει τὸν Μωρίς Ζιλλάρ καλλίτερον ἀπὸ ἐμὲ. Ἐλπίζω, ὅτι ἡ μαρτυρία του θὰ μὲ βοηθήσῃ πολὺ νὰ ἐξηγιώσω αὐτὸ τὸ μυστήριον. Ἀφ' οὗτο ἐπέστρεψε, βλέπετέ, εἰς τὸ Λονδίον ὁ ἦρως τῆς ὑποθέσεως Χόλκερ, μὲ ἐγεννήθησαν ὅλα αὐτὰ αἱ ἀμφιβολίαι περὶ τῆς ταυτότητος του. Εἶνε φανερόν, ὅτι ἂν ὁ νέος, ὁ ὁποῖος κατοικεῖ μαζὶ μου εἰς τὴ Βασιλικὴν Ἐνοδοχέϊον, δὲν εἶνε ὁ Μωρίς Ζιλλάρ, τότε ὁ φυλακισμένος...

— Ὁ καταδίκος, δῶρωσεν ὁ διευθυντὴς.

— Τότε ὁ καταδίκος, ὥπως λέτε, ὑπῆρξε ὄμμα τερατώδους πλάνης καὶ

διατεθειμένος νὰ κάμῃς τὴν ἀπόπειραν; Ἐγὼ εἶ νὰ σοῦ πῶ, τὴν φοβοῦμαι... Εἶνε πολὺ δυσκολώτερα ἀφ' ὅσον, φίλε μου, τὴν φαντάζεσαι!

— Εἶμαι παρὰ ποτε ἀπορρασιμένος, κύριε Δερινύ, ἀπεκρίθη ζωηρὰ ὁ Μωρίς Ζιλλάρ, καὶ μὴ φοβᾶσθε καθόλου! Θὰ ἰδῆτε, ὅτι ὅλα θὰ πάνε λαμπρὰ.

Ἀντὶ ἀπαντήσεως, ὁ μαρκήσιος ἔδραξε τὴν χεῖρα τοῦ νεοῦ ντέτεκτιβ καὶ τὴν ἐσφιξε μὲ συγκίνησιν.

— Τώρα θὰ φροντίσω γιὰ τὴν μεταμόρφωσί μου, εἶπεν ὁ Μωρίς Ζιλλάρ εἰς τόνον-σχεδὸν φαιδρόν. Θὰ φύγωμεν ἀπὸ ἐδῶ μαζὶ, ὅποτε θέλετε, καὶ ἔταν θὰ γυρίσετε μὲ... τὸν ἄλλον, ἢ ὑπόθεσις θὰ εἶνε τελειωμένη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἡ ἀντικατάστασις

Ἐν ταῦτοις ἦτο ἀπαραίτητον, διὰ νὰ γίνουεν ὅλα ὅπως τὰ εἶχε προσχεδιάσῃ ὁ Μωρίς Ζιλλάρ, νὰ μάθουν πρῶτα ὁ Βωτιέ, ὁ Οὐίλλιαμ Χόλκερ, ἡ οἰκογένειά του καὶ μερικὸι ἀκόμη φίλοι ποῦ ἐσῆγχαζαν εἰς τοῦ μαρκησίου Δερινύ,

ὅτι αὐτὸς εἶχε δῆθεν κάποιαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ νεοῦ ντέτεκτιβ.

Πρὸς τοῦτο, καὶ χωρὶς, ἐννοεῖται, γὰναιωνωθῆ εἰς κανένα ἢ μελετωμένη ἀντικατάστασις, ὁ μαρκήσιος συνεννοήθη μὲ τὸν Μωρίς καὶ, ἐπωραληθεὶς μίαν σκοπίμου ἀπουσίας τοῦ νέου, συνήθροισε τοὺς φίλους εἰς τὸ σαλόνι του. Ἐκεῖ δὲ, μίαν στιγμὴν ποῦ ὁ Οὐίλλιαμ Χόλκερ ἀνέφερε τὸν Μωρίς Ζιλλάρ, διὰ νὰ τὸν ἐγνωμάσῃ κατὰ τὴν συνῆθειάν του, ὁ κ. Δερινύ τὸν διέλαψε λέγων:

— Ἀλήθεια, ἀγαπητέ κύριε Χόλκερ, ἀπὸ δύο, τριῶν ἡμερῶν, δὲν σὰς φαίνεται κάπως παράδοξος ὁ τρόπος τοῦ Ζιλλάρ;

(Ἐπεται συνέχεια)

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΛΥΚΟΙ ΣΤΗ ΣΤΕΠΠΑ

[Ῥωσικὸν Διήγημα]

— Γιατί θὰ πᾶς μόνος σου στὸ κυνήγι; ἀφοῦ εἶνε εὐκόλο νὰ πάρῃς μαζὶ σου καὶ ὑπηρετές;

— Μὰ γιατί δὲν μοῦ χρειάζεται κανένας, ἀγαπητή μου! Δὲν ξέρεις λοιπὸν ὅτι μπορεῖ νὰ τὰ ἐβάλω κέρα μαναγρὸς μου σὲ κάθε περίστασι; Δὲν εἶμαι μουζικὸς ἐγὼ, νὰ τρέμω διαρκῶς!

Ἡ Ὀλγα, ἡ ἀγαθὴ σύζυγος τοῦ Ρώσσου ἀριστοκράτου, δὲν ἐπέμεινε περιττότερον ἐπιλογισθῆ ὅμως, ὅτι ὅσο γενναῖος καὶ ἂν ἦτον ὁ Βλαδίμηρος, πολλοὶ μουζικοὶ ἦσαν ἐπίσης γενναῖοι, καὶ θὰ ἤρχετο νὰ ἐβλεπε τὸν ἄνδρα τῆς ὀλιγώτερον ὑπερήφανον διὰ τὰ πλοῦτη του καὶ ἐπιτεκτέτερον πρὸς τοὺς δυστυχεῖς χωρικούς, ποῦ τοὺς περιφρονῶσε τότε, ἐνῶ αὐτῆ, ἡ Ὀλγα, τοὺς ἐλυπεῖτο κ' ἔκαμνε ὅτι ἠμποροῦσε διὰ νὰ τοὺς ἀνακουφίσῃ.

Ὁ Βλαδίμηρος ἔκαμε λοιπὸν ὅτι εἶπεν: Ἀνεχώρησε μόνος του, συνήνευσε τοὺς φίλους του κ' ἐκυνήγησε μαζὶ τῶν λαμπρῶν. Ἐπικτότως μάλιστα καὶ δυὸ γαλιζέις ἀλεπούδες καὶ τῆς ἐφῆρτωσε εἰς τὸ ἔλκυθρόν του, διὰ νὰ τῆς χαρίτῃ τὴν Ὀλγα, ποῦ μὲ ὅλη του τὴν ἀλαζονείαν, τὴν ἀγαποῦσε πολὺ.

Ἰστερα ἐπῆρε τὸν δρόμον νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν πύργον του, μολοντὶ οἱ φίλοι του τὸν ἐμπόδιζαν, λέγοντες ὅτι

«Ἐπιπροβόλουσαν κ' ἐσκότουσαν πολλούς...»

ἡ θερμοκρασία εἶχε χαμηλώσῃ παρὰ πολὺ καὶ ὅτι μὲ τέτοιον πρωτοφανὲς κρύον, δὲν ἦτο καθόλου φρόνιμον νὰ βρεθῆ ἑλκόμεναχος σὴν ἐρημία τῆς στέππας.

— Μὰ! ἀπαντοῦσε γελῶν ὁ Βλαδίμηρος καὶ τί κακὸ μπορεῖ νὰ μοῦ συμβῆ; Ἄλλως τε βασίζομαι σὲ σὰς, γιατί κ' ἀπὸ μακριὰ, θὰ ἔχετε τὴν καλωσύνη νὰ μὲ βοηθήσετε. Ἄν μοῦ χρειασθῆ ἢ βοήθειά σας, δὲν ἔχω παρὰ νὰ σφουρίξω, σὰν νὰ ἦμαστέ ἀκόμη ἐπὶ κυνήγι. Εὐτυχῶς τὸ κέρασ μου ἀκούεται μακριὰ.

Καὶ ὑφάνων ὑπερήφανα τὴν κεραλήν του, ὁ Βλαδίμηρος, ποῦ εἶχε τὴν ἀξίωσιν νὰ δευπέξῃ καὶ τῶν στοιχείων ὅπως καὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀπεχαιρέτησε μὲ θερμὰς χειραφίαις τοὺς εὐγενεῖς φίλους του καὶ ἀνέβηκε εἰς τὸ ἔλκυθρόν του.

Τώρα τρέχει γρήγορα εἰς τὴν στέππα... Ὑποτιγμένος ἐτῆς γούνας του, αἰσθάνεται μολοντοῦτο, ὅτι τὸ κρῦν ἔχεινο εἶνε ἐκτάκτως δυνατὸ. Ἐξαφνα, ἀκούει πίσω του σὰν τρεγάλα. Στρέφεται, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι θὰ ἰδῇ κάποιον ἀπὸ τοὺς φίλους του, ποῦ θέλει ἴσως νὰ τὸν φθάσῃ. Ἄλλὰ μὲ ὅλην του τὴν γενναϊότητα, ἀνατριγιάζει: Δὲν εἶνε ἄνθρωπος ἀπὸ πίσω του, ἀλλὰ λύκοι. Καὶ ὄχι: δύο ἢ τρεῖς, ἀλλὰ ὀλόκληρη ἀγέλη, παινασμένη, ἐξαγριωμένη, φοβερά!

Ἐνας λύκος, ὁ μεγαλύτερος καὶ δυνατώτερος, προηγείται. Ὁ Βλαδίμηρος δὲν διστάζει: σηκώνει τὴν καρμπίνα του καὶ πυροβολεῖ. Εἶνε καλὸς σκοπευτῆς καὶ ἡ σφαῖρα βρῖσκει τὸν λύκον εἰς τὴν καρδιά. Τὸν βλέπει ποῦ κάμνει δού-τρία ἀτακτα βήματα κ' ἐπειτα πίπτει νεκρὸς.

Ὁ Βλαδίμηρος ἐκβάλλει στεναγμὸν ἀνακουφιστικόν. Νομίζει, ὅτι ἡ πυροβολισμὸς του θὰ τρομάξῃ τοὺς ἄλλους λύκους καὶ θὰ τοὺς σταματήσῃ. Ἄλλα λογαριάζει χωρὶς τὴν πείναν ποῦ κάμνει τὴν ἀγέλην ἐκείνην νὰ φέρῃ κάθε κίνδυνον, καὶ νὰ τὴν τρέξῃ! πλησιάζει μὲ ἀπαίσια οὐρλιάσματα.

Ὁ Βλαδίμηρος βλέπει, ὅτι δὲν ἔχει νὰ χάσῃ στιγμὴν. Κ' ἐνῶ παροτρύνει τὸ λόγόν του μὲ τὴν φωνήν καὶ μὲ τὰ λουριά, ἀρπάζει μὲ τὸ ἄλλο χεῖρ: τὸ κέρασ του, τὸ βάζει στὸ στόμα του καὶ φουτᾷ μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμάτων του.

Ἄλλὰ τί συμβαίνει;

Θαῦμα, — ἓνα θαῦμα ποῦ ὁ Βλαδίμηρος δὲν εἰμπορεῖ νὰ τὸ ἐξηγήσῃ ἀμέσως. Κανένας ἦχος δὲν βγαίνει ἀπὸ τὸ κέρασ! Φυσᾷ, ξαναφυσᾷ, τίποτα... Τὸ γυρίζει ἀνάποδα διὰ νὰ ἰδῇ τί συμβαίνει, καὶ τότε βλέπει ὅτι τὸ θαῦμα εἶνε φυσικώτατον: Μ' ἐκεῖνο τὸ φοβερὸν κρῦν, ἡ κνήκ του παγώνει μέσα εἰς τὸ κέρασ καὶ σχηματίζει κρυστάλλους ποῦ ἐμποδίζουν κάθε ἦχον.

(Ἐπεται τὸ τέλος)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

[Βλέπε «Ὁδηγὸν Συνδρομητοῦ» Κεφ. 18']

α') Πρόβλημα.

Ὁ Τοτὸς εἶνε μόνος του στὸ σπίτι καὶ ἀκούει κλέπτας. Τί νὰ κάμῃ; Δὲν ἔχει ἄλλα βπλα παρ' αὐτὰ τὰ εἰρηηνικώτατα ποῦ βλέπετε: μίαν προβατῖαν, ἓνα χωνί, δύο βοῦδες, ἓνα ἔσκαλονστῆρι κτλ. Καὶ ὅμως, μὲ αὐτὰ καὶ μὲ τὸν... ἐκυτόν του, κατορθώνει νὰ τρομάξῃ τοὺς κλέπτας καὶ νὰ τοὺς τρέψῃ εἰς ἀτακτὸν φυγὴν.

Πῶς ἔκαμεν ἀρὰ γε ὁ Τοτὸς;

β') Παιγνιον.

Ἐσάλη ἐπὶ τοῦ «Ἡρώτος τοῦ 1913

		ΓΑ		
	ΚΡΙ	ΤΑ	ΝΟΣ	
ΜΒ	ΡΙ	Α	ΛΙ	ΜΕ
	ΜΑΡ	ΝΕ	ΞΕΣ	
		ΚΑ		

Νὰ συνχρηματολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐταί, ὥστε νὰποτελεσθοῦν τὰ ὀνόματα τεσσάρων ἀνθρώπων.

γ') Διὰ τοὺς Τζορμαδεῖς

Ἐσάλη ἐπὶ τοῦ Μεγάλου Νικολάου

1* - s*1*1 - 1*1 - p**r - t**t - 1* - m*nd*

Νάναγναθῆ τὸ Φωνηεντόλιπον τοῦτο.

Ῥῶσεις τοῦ 51ου φύλλου

α') Ἐνὸμα τοῦ θεοῦ εἶνε ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ. — β') Ἄετός, Ἀκανθαλλίς, Σπίνος, Περιστέρα, Κορυδαλλός. — γ') Experience passe science.

18-22. Μαγικόν Γράμμα

Ἡ ἀνεκλαγή εἶδος γραμμικοῦ ἐκείνης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματίζουσι, ἄνευ ἀναγγραμματοτροπῆς, ἄλλαι τόσαι λέξεις :

Δαρκί, ὕπνος, κόθος, μοσφί, κηρός.

Ἐστῆλη ὑπὸ τοῦ Ἄνδρος τῶν Δαιμόνων

23. Ἀκουστικὴ εἰς Ἀντιθέτων

Νὰ εὐρεθῶν ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων ταῦτα, ὥστε τὰ σχημά των νὰ σχηματίζουσι Ἀυτοκράτορα τῆς Ρώμης :

Ἀναστασία, Ἀνάκτορος, Ἐλαφρός, Δούλος,

Καθαρός, Παχὺς, Ἀνώμαλος, Ἀντιπαθής.

Ἐστῆλη ἀπὸ τὸ Μεγαρένο Βασιλείουλο

24 Γράφος

πο ρΥ
πο πο ρΥ ρΥ
πο πο ρΥ ρΥ
πο πο πο ρΥ ρΥ ρΥ
πο πο πο πο ρΥ ρΥ ρΥ ρΥ
πο πο ρΥ ρΥ
πο πο ρΥ ρΥ
Ἐστῆλη ὑπὸ τῆς Μεσσηνιακῆς Ἀκτῆς

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

11. Ἐπιστολῆς; Ἐπερωθεῖται πρὸ πολλοῦ ἐπιστολῆς; σις. Ἀπαντήσατε διὰ τῆς Διαπλάσεως. — Ἰ Ἰωάννου.

12. ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΘΡΙΑΜΒΟΣ» Πειραιῶς

Ἐξέτισαι κ. συνδρομηταὶ τῆς «Διαπλάσεως», μετὰ γαργᾶς δηλούμεν εἰς ὑμᾶς, ὅτι ἰδούθη ἐν Πειραιεὶ κραταίειοι Σύλλογος «Θρίαμβος», σκοπὸν ἔχων τὴν διάδοσιν τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τὴν ψήφισιν ὕψαιων ψευδωνύμων κατὰ τὰ δημοφιλίστατα. Σπεύσατε νὰ ἐγγραφήτε. Συνδρομὴ: Ἐτησίαι 1,80 ἑξαμήνηος 0,80 τριμήνηος 0,40 μηνιαία 0,15. Ζητοῦνται ἐραστήριοι ἀντιπρόσωποι. — Διεύθυνσις: Σύλλογον «Θρίαμβον», Poste—Restante, Πειραιεὶς. Ὁ Πρόεδρος: Πέτρος Ρινοῦαι Γ. Ν. Διγαλεῖδης

13. ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Ἰποψήφιος Δημοψηφίσματος τοῦ 1915

14. ΤΡΙΠΛΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

«ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ» - «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» - «ΠΑΤΡΙΣ»

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, μετὰ ἀγγελλοσώως ἂν καὶ ὑπερφηφείας ἀγγέλλομεν τῆς ἐκ τῶν ἀνωτέρω κραταίειοιων συλλόγων ἰδούραν πανισχύρου συμμαχίας, ἧς τινος σκοπὸς εἶνε ἡ ἐν τῷ Δημοψηφίσματι συμμετοχή.

Ἡ ἡμετέρα συμμαχία, τῆς ὁποίας αἱ τελείσαι ἰσχυροῦνται βάσει, προσορίζουσι αὐτῇ λαμπρὰν δράσιν, ἄρχεται νὰ ἐγκαινιάσῃ νέαν περίοδον ἐν τῷ Δημοψηφίσματι, προτείνουσα πρὸς ψήφισιν τὰ κάτωθι ὑπέροχα ψευδώνυμα :

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ
ΑΙΜΑΤΟΒΑΜΜΕΝΗ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ
ΑΣΤΗΡ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ
ΓΕΝΝΑΙΟΥΧΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΕΥΖΩΝΟΣ
ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝ
ΠΡΟΜΑΧΟΣ ΤΗΣ ΕΠΤΑΛΟΦΟΥ
ΤΡΟΠΑΙΟΥΧΟΣ ΕΛΛΑΣ

15. Ἐλληνόπουλα

Ἐλληνόπουλα ! Τὸ μεγάλο ὄνειρο τοῦ ἔθνους ἔμας, ὁ εὐγενὴς καὶ ἰδανικός πόθος καὶ ἡ ἑλληνική καρδιά, ποῦ γι' αὐτὸν γύνουμι τὸ ἀγίο μας αἷμα, μὴ μέρα θὰ ἐκπληρωθῇ! Ψηφίστε τὸ λοιπὸν ἔθνος, καὶ ἀναφανίστατε : Ζήτω ! ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΑΣ ΟΝΕΙΡΟ.

16. Ἐθνικὸν Ὀνειρον Παλαιὸν Φάληρον

Ἐπιτολογαφῆ καὶ ἐπιτομὴ ἀπολογίῃ Μ. Μυστικῶν, Καλλιτεχνικῶν καρτῶν καὶ ἰδῶν, ἀπ' εὐθείας.

17. Ἀναγνώριζοντας τὴν ὑπεροχὴν τῶν ὑψηλῶς

Ἀερίως περικλειόντων ψευδωνύμων :

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ

Ἰποψήφιος ἀποψῆς φιλικῆν ὑποστήριξιν καὶ παρκαλοῦμεν ὁμοῦς τοὺς καλλιτεχνικοὺς συνδρομητὰς καὶ φίλους μας, νὰ ψηφίσουν ὅσοι τὰ ἀνάγκη αὐτῶ ψευδώνυμα.

ΥΕΛΛΟΣ ΑΓΡΑΣ, - ΦΩΝ

18. Ἀνταλλάσσω carte-postales

Ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Κερκίρας. Προτιμῶ ἔργα ζωγράφων καὶ τοπιεῖα. — Διεύθυνσις: Αἱματοβαμμένο Δαφνόκλαδο, Κάτω Κυπαρισσία.

19. ΑΙΜΑΤΟΒΑΜΜΕΝΟ ΔΑΦΝΟΚΛΑΔΟ

Ἰποψήφιος Δημοψηφίσματος τοῦ 1915

20. ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΘΡΙΑΜΒΟΣ» Τριπόλεως

Ἰδούθη ἐν Τριπόλει Πανκλήσιος Σύλλογος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Θρίαμβος». — Ἀρχιπρωτοὶ γενήσονται προσεχῶς. — Ὁ Σύλλογος θὰ συμμετοχῆ ἐν τῷ Δημοψηφίσματι.

21. Σπεύσατε ὅπως ἐγγραφήτε μέλη.

Συνδρομὴ τριμήνηος λεπτὰ 60. — Ζητοῦνται πανταχόθεν ἀντιπρόσωποι, (Συνδρομηταὶ Διαπλάσεως). — Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον: Φάρον Χρ. Θανοῦκου, μαθητῆν, Τριπολι. Ἐξ ὁνόματος ἰδρυτῶν καὶ διοικήσεως: Κύνειον Ἄσμα

22. Ἦτο ὄλιω περιττόν νὰ μᾶς παρακαλέσῃς

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

νὰ σὲ ὑποστηρίξωμι, διότι τὸ καλῆρον καὶ ἑλληνοπαιδὸς καὶ ἑλληνοπόλις εἶνε νὰ σὲ ψήφισῃ ὁμοῦς οὕτω τὸν πρὸς τὴν γλυκίαν μητέρα Ἑλλάδα ἀγαπῆν.

Θὶ ἡμεῖς ἀριτοκέρειδες, θὰ ἡμεῖς ὄλιω ἀκαλλίσθητοι, ἐν ἡμεῖς διὰ τῆς ὑψῆς μας νὰ καταρτίψωμι τὴν αἰγίον, τὸ μεγαλεῖον, τὴν ἰδομένην καὶ τέλος τὸν ἔθνον, ὅν ἐν ὀλίγαις λέξεσι ἐμπεριελίξει τὸ ἀνάγκη σου ψευδώνυμον. Ἐγὼ πεποιθῆσι σὴν καλλιτεχνικῶν τῶν Συλλόγων τῶν ἰδῶν Πανελλήνιον εἶπεν ὅτι θὰ σὲ ὑπερασπίσῃ καὶ θὰ σὲ ὑπερασπίσῃ. Ἡ ὑπεροχὴ σου εἶνε ἐξηφαλισμένη καὶ νίκη θὰ σὲ στεφανώσῃ σὸν εὐγενὴ ἀγῶνα ποῦ ἀνάβηκε. — Ἄδδα

23. ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟΣ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ

Ἰποψήφιος Δημοψηφίσματος τοῦ 1915.

24. Ἀγαπητὸν Πειραιετῆριον

θὰ νικήσῃς, διότι τὸ ὄλομεν. — Ὁμοῦς καὶ, Γενναῖο Ἠπειρωτάκι, Μέγας Ναπολέον.

25. Ἀγαπητὸν Πειραιετῆριον

το πᾶν ὑπὲρ ἡμῶν μεθ' ὄλων τῶν φίλων μου. Ἐγγενὲς Ἰδανικόν

26. Ὁλοκαρτερόν ΓΕΝΝΑΙΟΥΧΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΝ

ποῦ προχθὲς ἀόλη ἀψήφισε τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος σκορπίσας τὴν σκλαβία. — Ἐθνικὸν Ὀνειρον.

27. Μὲ φῶν τὴν γλυκίαν

ΦΩΝΗΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ Δέσπε μετὰ ψῆρον σὸν δοξάσαντα τὴν Ἑλλάδα ἨΡΩΔΑ ΤΟΥ 1915. — Ἐθνικὸν Ὀνειρον

28. Ἐκλογίς !!!

Ἐὰν ἐπιδιώκετε θραβεῖον ἐκλογίς: μὴ δεσπάζετε νὰ ψηφίσατε τὸ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

15-28

ΤΟΠΟΝΙ!!! ΤΟΠΟΝΙ!!! ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ,!!

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ ΓΕΝΝΑΙΟΥΧΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ ΦΩΝΗΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Ἰποψήφιος ἀποψῆς ὅλων τῶν Συλλόγων :

ΠΑΤΡΙΣ, καὶ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,

Ἀηλοῦμεν ὑποστήριξιν σὺ ἀνωτέρω ὄμοσφι καὶ πατριωτικὰ ψευδώνυμα, ποῦ μετὰ τὰ ἑλλαι τῆς «Τριπλῆς Συμμαχίας» ΕΒΗΣΦΑΛΙΣΑΝ τὰ ΠΡΟΤΕΙΑ σὸ φετινὸ Δημοψηφίσμα, καὶ προστέρομεν ὄλους τοὺς συνδρομητὰς νὰ τὰ ψηφίσουν.

Υέλλος Ἄγρας, Φάων, Ἡρωὶ τοῦ 1913, Ἄδδα, Υἱὸς τῆς Σεμέλης, Ἀφροσπεφῆς Νίκη, Καρκαπογιά, Ἰπερωτὴ Νίκη, Αἱματοβαμμένο Δαφνόκλαδο, Βυζαντινὸς Αὐτοκράτωρ, Μπουσοῦ, Κόρη τοῦ Γεαλοῦ Νεζάρ Κρησσοῦ, Ἐθνικὸν Ὀνειρον, Ἐγθρὸς τῶν Ἀεροπόρων, Μελαχρονὸ Διαβολάκι, Γενναῖοφίλος Στρατηλάτης, Ἐλευθέρα Χίος, Ἐυδοῖο Σοφί, Φωνὴ τῆς Πατρίδος, Ἐνα Χιωτάκι, Ἡρωὶ τοῦ Σουλίου, Διαβολάκι Ἀθηνῶν, Πειραιετῆριον, (Τελλέκαρον, Μαζαρωμένους Βιαιηλῆς), Ὀνειρωμένη Πατρίδα, Αὐτόνομος Ἠπαίρος, Μεσσηνιακὴ Ἀκτὴ, Ἑλλά, Κωνσταντινου, Ὀκριατόλος τῶν Κλαμῶν, Ἐνα Βολιωτάκι, Πολύμητις Ὀδοσσοῦ, Ἐκπρωτῆτης Μπικανίου, Φρουρὸς Ἐσταλόφου, Μικρὸς Κερκυραῖος, Πατρινὸ Ναυτόπουλο, Ἀθήνη, Ἀκτινὸς Χιρὰ, Μελαχρονὸ Μπουστονάκι, Ἰψηφικῆς Ἀετός, Κυματιζουσα Σηματα, Πητρί, Ἡρωῖον, Ἀφροσπεφῆς Βασίλειος, Ὁλοκαρτεροῦ τοῦ Στόλου κλπ.κλπ.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλάδιον ἐληφῶθησαν ἀπὸ 2-8 Δεκεμβρίου.

ΑΘΗΝΩΝ: Ἐμ. Μανωλάς, Βασ. Ἐμ. Μαυρολεων, Γ. Κλ. Σουραπάς, Μαρία Χ. Τζουανάνου, Ἀσοσά Α. Πυλαρινῶ, Σπ. Π. Μπουκαῖνος, Κεκομιμένους Θεσσαυρὸς, Ἄπ. Πεσσαυρὸς, Ἐμ. Θ. Κισσοβέτης, Γεωρ. Ν. Καρβαβίτας, Στέφ. Α. Μακοῦς, Ἄθων. Ἀναγνωστοῦδης.

ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Γεωρ. Εὐθ. Λαχανιά. ΑΙΔΗΦΟΥ: Ἰω. Δ. Ἀλεξίου. ΑΡΓΟΥ: Ἰάκ. Π. Ἀρλένης. ΊΘΑΚΗΣ: Νικ. Κονταράτος. ΚΑΤΡΟΥ: Μαρία Πιζάνη. ΚΑΛΑΜΩΝ: Ἀνα. Δ. Σκιάς. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σπυρὸς τὸ Μέλλοντος. ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Μαρία Α. Ζαυθινῶ. ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Ὁπούντας Λορέος. ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ: Παν. Γ. Λυκούρης. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Χρ. Β. Παπακυροπούλου, Νικ. Π. Ρουσσῆς, Γ. Ν. Διγαλεῖδης, Ἀναστ. Φωκιανός, Γεωρ. Βέγκος, Ἰω. Μιχαλάκος. ΣΥΡΟΥ: Γ. Κλ. Μανωῆς, Σπ. Ι. Κολοκούρης. ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Κωνσ. Β. Σέμπος. ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Σπ. Σ. Στεφανίδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ δνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν κληροῦδα καὶ ἐληφῶθη ὁ ἐν Καλαμῶσι ΑΥΚΟΥΡΟΣ Α. ΣΚΙΑΣ, ὁ ὁποῖος ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου. Παρκαλοῦνται δὲ νὰ μᾶς στείρῃ τὴν δωδωνοῖν του.

ΦΥΛΑ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,

Οἱ ἔχοντες ἑλλητικὴν τὸν τόμον τοῦ 1915 ἐνεκεν ἀπολαΐας ἢ καταστροφῆς φύλλον, καὶ ἐπιδομῶντες νὰ τὸν συμπληρώσουν, παρακαλοῦνται νὰ ζητήσουν τὸ ταχύτερον τὰ φυλλάδια τὰ ὁποῖα τοῖς λείπουν, ἀποστέλλοντας μαζὶ καὶ τὸ ἀντίτιμον (πρὸς 20 λεπτὰ τὸ φύλλον.) Διότι μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν τῶμων τοῦ 1915, ὀλίγα χωριστὰ φυλλάδια θὰ περισσεύουν, καὶ πιθανὸν ἀργότερα νὰ μὴ ἔχωμεν.